

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 23.02.2025
Sayı : 1719

10/3831

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Son yıllarda Türkiye'ye gelen yabancı uyruklu kadınların bir kısmının, ekonomik zorunluluklar ve göç süreçlerinde karşılaştıkları yapısal sorunlar nedeniyle kayıt dışı, güvencesiz ve istismar riski taşıyan çalışma alanlarına yönlendirildiğine ilişkin iddialar artmaktadır. Yasal çalışma ve oturma izni süreçlerinde yaşanan zorluklar, aracı kişi ve ağların etkisi, dil ve sosyal destek eksikliği gibi faktörler, bazı kadınların insan ticareti ve modern kölelik olarak nitelendirilen sömürü biçimlerine maruz kalma riskini artırmaktadır. Bu bağlamda; yabancı uyruklu kadınların ülkemize girişinde denetim mekanizmalarının etkinliğinin ve mevcut mevzuatın yeterliliğinin araştırılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

Veli AĞBABA

Malatya Milletvekili

GEREKÇE

Son dönemde hem sınır komşusu ülkelerde yaşanan gelişmeler hem de bölgesel göç hareketlerinin artmasıyla birlikte Türkiye’de yaşayan yabancı uyruklu kişi sayısında belirgin bir yükseliş gözlemlenmektedir. Türkiye’nin stratejik coğrafi konumu, ülkeyi yalnızca göçmen ve sığınmacılar açısından bir geçiş güzergâhı değil, aynı zamanda uluslararası insan ticareti ağları açısından hedef ve faaliyet alanı haline getirme riskini de beraberinde getirmektedir. Bu durum, düzensiz göç, kayıt dışı istihdam ve insan ticaretiyle mücadele politikalarının etkinliğinin yeniden değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Walk Free Vakfı verilerine göre Türkiye modern köleliğin en yaygın olduğu 20 ülke arasında yer almaktadır. Modern köleliğin en yaygın ülkeler sırasıyla Kuzey Kore, Eritre, Moritanya, Suudi Arabistan ve Türkiye’dir. 2023 Küresel Kölelik Endeksi tahminlerine göre, Türkiye’de herhangi bir günde yaklaşık 1,3 milyon insan modern kölelik koşullarında yaşamaktadır. Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi (UNODC) verileriyle uyumlu olarak Türkiye, insan ticaretinde kaynak ülke olarak orta, transit ülke olarak yüksek ve hedef ülke olarak "çok yüksek" risk grubunda yer almaktadır.

Her yıl binlerce Türkmenistan, Kazakistan, Özbekistan başta olmak üzere Orta Asya ülkelerinden ve diğer ülkelere gelen yabancı uyruklu kadınlar, çocuklarını ve ailelerini geride bırakarak Türkiye’ye yataklı bakıcı, masaj salonlarında, eğlence ve hizmet sektöründe işçi olarak çalışmak amacıyla kaçak olarak gelmektedir. Türkiye’ye giriş ve çalışma süreçlerinde aracı şirketlere ve kişilere yüksek meblağlarda ödeme yapmak zorunda kalan bu kadınların önemli bir kısmı, çalışma izni ve oturma izni süreçlerinde yaşanan zorluklar nedeniyle kısa süre içerisinde kayıt dışı ve güvencesiz çalışma koşullarına sürüklenmektedir. Göçmen kadınların dil bariyeri, sosyal destek mekanizmalarına erişim eksikliği ve hukuki haklarını bilmemeleri, onları insan ticareti ve emek sömürüsü riskine daha açık hale getirmektedir. Bu durum yalnızca bireysel hak ihlalleri açısından değil; kamu düzeni, insan hakları yükümlülükleri, kayıt dışı ekonomiyle mücadele ve toplumsal güvenlik açısından da çok boyutlu bir sorun teşkil etmektedir.

Yasal statüye erişimde yaşanan bürokratik engeller ve denetim eksiklikleri, birçok yabancı uyruklu kadının kaçak statüsüne düşmesine neden olmakta; bu durum ise düşük ücret, uzun çalışma saatleri, sosyal güvence eksikliği, iş sağlığı ve güvenliği riskleri ile çeşitli hak ihlallerini beraberinde getirmektedir. Aynı zamanda kayıt dışı istihdamın yaygınlaşması, iş gücü piyasasında haksız rekabet, vergi kaybı ve sosyal politika alanında yeni sorunların ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Bu çerçevede; söz konusu iddiaların araştırılması, modern kölelik ve insan ticareti risklerinin önlenmesi, mağdur kadınların korunması ve kayıt dışı istihdamın azaltılması amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün ilgili hükümleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.

